

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobkyně: **H. R.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) I. R., II) nezl. V. R., III) nezl. D. R., proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2025, č.j. MV-175314-6/SO-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2026, č.j. 4 A 8/2025-43,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2026, č.j. 4 A 8/2025-43, a vůči rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 24. 1. 2025, č.j. MV-175314-6/SO-2024.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížností napadla v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatelky ze dne 30. 11. 2017 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 7. 2019.

[2] Součástí kasační stížnosti byl také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s., který stěžovatelka doplnila podáním ze dne 11. 5. 2026. Stěžovatelka uvedla, že odkladný účinek její žalobě byl přiznán již v řízení před krajským soudem. V důsledku právní moci rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2025, č.j. MV-175314-6/SO-2024, ztratila pobytové oprávnění na území České republiky a je nucena k návratu do země původu (na Ukrajinu), kde probíhá válečný konflikt. Nepřiznáním odkladného účinku by byla způsobena újma nejen jí, ale také jejímu manželovi a nezletilým dětem. Tato újma spočívá v nepřiměřeném zásahu do jejich práva na respektování soukromého a rodinného života. Stěžovatelka sice má možnost žádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území České republiky, na udělení tohoto víza však není právní nárok a ani nezajišťuje stabilní pobytový status.

V důsledku právní moci rozhodnutí žalované je nucena opustit území České republiky. Stěžovatelka dále odkázala na usnesení NSS ze dne 11. 4. 2023, č.j. 8 Azs 50/2023-34, s uvedením, že ji nepoměrně větší újma může vzniknout již nyní, nikoliv pouze v řízení o správním vyhoštění.

[3] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila přesvědčení, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku, a navrhla návrh stěžovatelky zamítnout. Stěžovatelka má možnost řešit svou pobytovou situaci v České republice, aniž by byla nucena vycestovat a aniž by došlo k rozdělení rodiny.

[4] Osoby zúčastněné na řízení se k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011-115).

[6] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovatelce v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatelky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatelka, která musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelkou uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro ni byla zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalované, jejíž úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku pobytu cizinců v České republice.

[8] Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována atd.).

pokračování

[9] Z výše uvedených tvrzení stěžovatelky i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území a s tím spojená ztráta pobytového oprávnění a povinnost opustit území nepochybně velmi silně zasahuje do sféry soukromého a rodinného života stěžovatelky jakož i osob zúčastněných na řízení. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Vykonatelnost rozhodnutí žalované představuje pro stěžovatelku a osoby zúčastněné na řízení nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Pozbytí oprávnění pobývat na území České republiky a následná nutnost opuštění území by měla nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatelky uplatnit svá práva v řízení u soudu.

[10] Na výše uvedeném závěru nic nemění ani argumentace žalované, v níž tvrdí, že stěžovatelka má možnost řešit svou pobytovou situaci bez nutnosti vycestování z České republiky. Soud v této věci přihlédl k tomu, že udělení jiného pobytového oprávnění stěžovateli nelze s jistotou předvídat a že stěžovatelka je státní příslušnicí Ukrajiny, kde v současné době probíhá ozbrojený konflikt. Nelze proto očekávat, že by členové stěžovatelčiny rodiny, kteří zde disponují pobytovým oprávněním, zejména její nezletilé děti, o které pečuje, odcestovali společně se stěžovatelkou z území ČR.

[11] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, kteří k tomu nejsou oprávněni, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána, a nejedná se tedy o legalizaci pobytu stěžovatelky na území České republiky. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem. V souladu s těmito závěry ostatně usnesením č. j. 4 A 8/2025-25 přiznal žalobě odkladný účinek již městský soud.

[12] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, přiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek, a to jak ve vztahu k napadenému rozsudku, tak i ve vztahu k rozhodnutí žalované (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti kasační soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[13] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2026

Mgr. Aleš Roztočil  
předseda senátu